

ГЛАВА 11.

- 1 Хвърли хлѣбъ-тъ си ^апо лице-то на во-
дж-тъ;
^бЗащото слѣдъ много дни ще го намѣришь.
2 ^вДай дѣлъ ^гна седмъ, още и на осмъ;
^дЗащото не знаешъ какво зло ще бѣде
на земѣ-тъ.
3 Ако сж пълни облаци-тъ, изливать дѣждъ
на земѣ-тъ:
И ако падне дърво кѣмъ югъ, или кѣмъ
сѣверъ,
На мѣсто-то дѣто падне дърво-то, тамъ
си остава.
4 Който ся вира въ вѣтръ-тъ, нѣма да сѣе,
И който гледа на облацы-тъ, нѣма да жьне.
5 ^еКакто не знаешъ кой е пжть-тъ на
вѣтръ-тъ,
^жНито какъ ся образуватъ кости-тъ въ
утробж-тъ на непразниж-тъ,
Така не знаешъ дѣла-та на Бога, който
прави всичко.
6 Сѣй сѣме-то си заранъ, и вечеръ да си
не почини рѣка-та ти;
Защото не знаешъ кое ще успѣе, това ли
или онова,
Или да ли ще сж двѣ-тъ равно добры.
7 Наистинж видѣлина-та е сладка,
И угодно е на очи-тъ ^зда гледать сѣлнце-то;
8 Но ако и да живѣе чловѣкъ много години,
И ся весели прѣзи всички тѣхъ,
Нека си напомни за дни-тъ на тъмнинж-
тъ че ще бѣждъ много:
Все що иде е суета.
9 Весели ся, юноше, въ младость-тъ си;
И срдце-то ти нека ти дава радость въ
дни-тъ на юношество-то ти:
И ^иходи споредъ пактица-та на срдце-то
си,
И споредъ гледианіе-то на очи-тъ си;
Но знай, че за всичко това Богъ ще тя
^идоведе въ сждбж.
10 И отнеми ярьсть-тъ отъ срдце-то си,
И ^иотдалечи лукавство-то отъ плтъ-тъ си;
Защото ^имладость-та и юношество-то е
суета.

ГЛАВА 12.

- 1 И ^апомни Съзателя си въ дни-тъ на
младость-тъ си,
Прѣди да дойджъ дни-тъ на зло-то,
И стигнжъ години-тъ ^бвъ които ще ре-
чешъ:
Нѣмамъ благодареніе въ тѣхъ:
2 Прѣди да ся помрачи сѣлнце-то и видѣло-
то, и луна-та, и звѣзды-тъ,

- И ся върнжъ облаци-тъ слѣдъ дѣждъ-тъ:
3 Когато стражи-тъ на кжщж-тъ ще тре-
перять,
И крѣпки-тъ мжжје ще ся прѣгърбятъ,
И които мелятъ ще прѣстанжтъ, защото
наматѣхъ,
И на тѣзи които гледать прѣвъ прозор-
цы-тъ ще имъ стане тъмно.
4 И врата-та ще ся затворять при пжть-тъ,
Когато изнеможѣе гласъ-тъ на мелни-
цж-тъ,
И на гласъ-тъ на птицж-тъ ще стане че-
ловѣкъ:
И ^ивсички-тъ дѣщери на пѣснь-тъ ще ся
смирять.
5 Когато ще ся боятъ отъ высочинж-тъ,
И ще треперять въ пжть-тъ:
Когато мигдаль-тъ процавти,
И скакалецъ-тъ натегне,
И охота-та исчезне;
Защото чловѣкъ отхожда ^ивъ вѣчный си
домъ,
И ^исѣтующи-тъ обыкають улицы-тъ.
6 Прѣди да ся скжса сребърна-та цѣпь,
И да ся счупи златна-та чаша,
Или да ся строши водоносъ-тъ при источ-
никъ-тъ,
Или да ся развали коло-то надъ кладе-
нецъ-тъ,
7 И ^ида ся върне прѣстъ-та въ земѣ-тъ
както е была:
И ^идухъ-тъ да ся върне при Бога, ^икойто го
е далъ.
8 ^иСуета на суеты, рече проповѣдникъ-тъ:
Всичко е суета.
9 И колкото повече проповѣдникъ-тъ станж
мудръ,
Толкозъ повече поучи людие-тъ на знаніе:
Наипаче вникнж и издири,
И ^инареди много притчы.
10 Проповѣдникъ-тъ поиска да намѣри уго-
дни думы:
И писано-то бѣ правота, ^идумы на истинж.
11 Думы-тъ на мудры-тъ сж както остни,
И както гвоздѣ заковани отъ наставни-
цы-тъ на събранія-та,
Дадени отъ единъ-тъ Пастыръ.
12 ^аА повече отъ това, научи ся, сыне мой,
Че да прави ^инѣкой много книги нѣма край,
И ^имного-то учение е трудъ на плтъ-тъ.
13 Да чумъ свършжъ-тъ на всичко-то слово:
^иБой ся отъ Бога, и пази заповѣди-тъ му,
Понеже това е всичко-то на чловѣка.
14 Защото ^иБогъ ще докара на сждъ всяко
дѣло,
И всяко скрышно, или добро или зло.

^а Виж. Иса. 32; 20.^б Втор. 15; 10. Прит. 19; 17.

Мат. 10; 42. 2 Кор. 9; 8.

Гал. 6; 9, 10. Евр. 6; 10.

^в Псал. 112; 9. Лук. 6; 30.^г 1 Тим. 6; 18, 19.^д Мик. 5; 5.^е Есес. 5; 16.^ж Иоан. 3; 8.^ж Псал. 139; 14, 15.^з Гл. 7; 11.^и Числ. 15; 39.^и Гл. 12, 14. Рим. 2; 6—11.^и 2 Кор. 7; 1. 2 Тим. 2; 22.^а Псал. 39; 5.^а Прит. 22; 6. Псал. 3; 27.^б Виж. 2 Пар. 19; 35.^в 2 Пар. 19; 35.^г Иоан. 17; 13.^д 1 Кор. 9; 17.^е Быт. 3; 19. Иоан. 34; 15.

Псал. 90; 3.

^ж Гл. 3; 21.^з Числ. 16; 22, 27; 16. Иоан.

34; 14. Псал. 57; 16. Зах.

12; 1.

^и Псал. 62; 9. Гл. 1; 2.^и 3 Пар. 4; 32.^и Гл. 1; 18.^и Втор. 6; 2. 10; 12.^и Гл. 11; 9. Мат. 12; 36. Дан.

17; 30, 31. Рим. 2; 16. 14;

10, 12. 1 Кор. 4; 5. 2 Кор.

5; 10.